

[Kryger.]

fordi jeg føler, at jeg bør oplyse det ærede medlem om, at jeg har haft anledning til at tale med og for tusinder af venstres kvinder og mænd, ja, også folk af samme parti som det ærede medlem, og disse fører ikke denne kamp af egoistiske og demagogiske årsager, men af kærlighed til og forståelse for den folkegruppe, som syd for den nuværende grænse er dansk og føler sig som dansk. Derfor tror jeg, at man skal være noget varsom med at opfriske den hvad-kan-det-nytte-politik, som vi har kendt så meget af i Danmark. Jeg vil her henvise det ærede medlem til udtalelser, der faldt i 1907, da optantspørgsmålet blev afgjort i Sønderjylland ved konventionen af 11. januar 1907, hvori ledende intellektuelle kredse stærkt fremhævede, at det var tåber, som troede på, at der nogensinde ville være mulighed for en genforening mellem Danmark og Slesvig, efter at Tyskland nu var blevet en så stor og anerkendt militærmagt. Ikke desto mindre viste det sig 13 år efter, at den danske konge kunne ride over den gamle grænse for at tage det gamle land i besiddelse. Når jeg siger dette, er det, fordi jeg tror på, at der stadig bør gøres et stort og intensivt arbejde for at bevare danskheden syd for grænsen, og at det ikke er berettiget at bedømme det som hasardpolitik, når der er kvinder og mænd, som i dag har den samme tro, som nogle dog også havde i 1907, at det kan nytte at arbejde for en sag, man tror på.

Men det er nødvendigt, at der fortsat ydes så stor en hjælp som muligt til det sydslesvigske arbejde, såfremt vi vil undgå, at vore modstandere på den anden side grænsen i dette spørgsmål vil søge at kvæle danskheden dernede.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen var også inde på, at de nuværende regeringspartier førte en uværdig agitation forud for sidste valg. Jeg synes, at det ærede medlem, som jeg altid har anset for et meget dygtigt og intelligent medlem af det høje ting, burde spare sig den slags udtalelser, for mon ikke vi hver for sig kunne fremvise plakater og citere udtalelser, som er fremkommet forud for et valg? Jeg kunne f. eks., med den højtærede formands tilladelse, have lyst til at citere fra „Nordsjællands Social-Demokrat“ for den 9. oktober 1947 en udtalelse af et kvindeligt landstingsmedlem, frk. Doris Christiansen, der sagde:

„Hvorledes kan man tro, at arbejderne kan yde mere arbejde, når man fratager dem de fleste livsnødvendigheder? Hvad

er billedet i dag? At vore sanatorier er overfyldte, og man kan vel ikke helt skubbe det fra sig, at det måske er ernæringen, der er noget i vejen med. Det er bl. a. en del af de forhold, vi socialdemokrater ønsker ændrede, og det kan lade sig gøre, hvis man blot slutter op om partiet.“

Synes det ærede medlem ikke selv, at en udtalelse om, at den daværende regering skulle have ansvaret for, at sanatorierne var mere overfyldt på det tidspunkt end under andre regeringer, er en lille smule ved siden af, navnlig da vi ved, at såsnart regeringen Hedtoft kom til, blev bl. a. fedt-rationerne sat ned. Jeg tror ikke, det tjener noget formål at trække sådanne ting frem her i det høje ting.

Det ærede medlem nævnte også arbejdsløsheden. Jeg vil herom gerne sige, at det er i hvert fald en kendsgerning, at der indenfor byggeriet i øjeblikket ikke er nogen mulighed for at skaffe den tilstrækkeligt kvalificerede arbejdskraft, som man kunne ønske. Jeg tror derfor, jeg tør sige, at den boligpolitik, som den højtærede indenrigs- og boligminister i øjeblikket fører, er fuldt ud forsvarlig, og at man må ind på, at der ikke bygges hurtigere, end der kan skaffes arbejdskraft til.

I denne forbindelse vil jeg henlede den højtærede indenrigs- og boligministers opmærksomhed på, at det vil være gavnligt, om man i alle de tilfælde, hvor der ydes statslån, holder nøje kontrol med, at det ikke bliver luksusbyggeriet, der foretrakkes fremfor det nødvendige byggeri, det byggeri, som ikke bliver dyrere, end at almindelige borgere, almindelige arbejdere her i landet kan betale lejen.

Der er en ting, jeg tit har undret mig over, og som jeg gerne vil gøre den højtærede minister opmærksom på. Det drejer sig om en ting som i hvert fald ikke bidrager til at nedbringe omkostningerne specielt ved de store rækkehusbebyggelser, som der foregår en del af. Man vil der se, at sagførerhonorar og arkitekthonorar er ens, hvadenten der bygges eet hus eller 30 huse, og gang på gang ser man, at disse beløb er større, end vel er.

Iøvrigt kan jeg sige, at jeg føler mig ganske sikker på, at den politik, den nuværende regering har ført i det år, der er gået, siden den overtog regeringsmagten, har været en sådan, at der ikke er nogen som helst grund til fra nogen ansvarlig side at mene, at den ikke fører til hele folkets vel.